

Fóia enciclopedica si beletristica cu ilustratiuni.

Pest'a
5/17
Juniu
1865.

Ese in fie-care luna de trei ori atcea in 5. 15.
si 25. dupa c. v. continendu done cóle.

Pretiuu pentru Austria

pe Jun.—Sept. 2 fl. —
pe Jun.—Dec. 3 fl. 50 cr.

Pentru Romania

pe Jun.—Dec. mit galbenii.

Nr.
1.

Cancelari'a redactionei

Strata lui Leopoldu Nr. 18.

unde sunt a se adresa manuscriptele si banii
de prenumeratiune.

Epistolele nefrancate nu se primesc [si opurile
anonyme nu se publica.

I
curat
anuate.

Primul număr

PORTRETE ÎN FAMILIA*

Portret feminin propus de Iosif Vulcan este al unei „dame celebre, care e un fenomen rar pe cerul îmbrățișat de culturile înaintate, o stea strălucitoare ce a răsărit din întunericul orientului, ea răspândește lumina binefăcătoare spre occident, doamna admirată de întreaga lume e fiica României: Dora d'Istria”. Ea a fost remarcată prin frumusețe și inteligență la curtea regelui Prusiei Frederic Wilhelm al IV-lea, la vârsta de 17 ani, pe atunci recomandată ca principesa Elena Ghica, fiică a domnitorului Alexandru Ghica al Moldovei.

După studii la Veneția, Viena și Drezda, la invitația regelui i-a fost prezentată lui Alexandru Humboldt, renumit pentru cercetările sale antice, fapt pentru care o rugase pe prințesă să-i traducă inscripția de pe un artefact inscripționat în limba greacă, ceea ce uimise asistența. După despărțirea amiabilă de primul soț, rus, s-a stabilit în Elveția, unde puse în valoare cunoștințele sale (limba greacă și latină) prin colaborarea la cele mai răspândite ziare franțuzești.

În 1856 publică opera sa: „*Elveția germană și suirea pe Miunich*”, sub pseudonimul Dora d'Istria, după ce escaladase muntele pe a cărui culme „implantă tricolorul României, ca un semn de suvenir pentru iubita sa patrie și națiune, cărora le-a câștigat atâta glorie prin faptele strălucitului său talent”

În 1858 publică cartea *Despre viața monahală în biserica orientală*. Ea s-a remarcat, în 1860, cu opera: *Femeile în Orient*, lucrare extrem de bine primită și răsplătită chiar cu primirea sa ca membră a Academiei de Științe a Greciei. Opera sa științifică a redactat-o în limbi clasice, dar dorința ei era de a se exprima și în frumoasa limbă maternă.

Din vremurile mai apropiate, Iosif Vulcan amintea numele romancierei George Sande, ale cărei opere făceau furori în toată lumea, iar contesă Dora d'Istoria, cu capodopera sa făcea onoare neamului românesc în Europa.

Pe violonista Eliza Circa, de doar 15 ani, care studiasse la Viena, timp de 5 ani, sub îndrumarea lui Iosif Hellmesberger, Vulcan ne-o descrie în momentul când s-a reîntors la Braşov unde, la adunarea ASTREI din 1862, „juna artistă se ivi la tribună şi cu arcul tricolor scoase din violina-i tonuri atât de încântătoare, încât entuziasmul publicului nu se poate descrie”. Au urmat concerte la Bucureşti, Sibiu unde a fost primită cu totul favorabil, inclusiv de presa străină.

Peste ani, Iosif Vulcan o va asculta într-un concert, iar în Familia nr. 6, din 1866, când l-a lansat prima oară pe Mihai Eminescu, în rubrica *Cronica din Pesta*, avea să scrie despre concertul domnişoarei Eliza Circa, „juna artistă ne-a încântat din nou cu arta sa. Ar fi cu greu a stabili ce piesă a fost mai frumos interpretată: Concertul de Beriot, Rapsodia maghiară de Hauser sau Fantezia asupra cântecelor româneşti?

Toate i-au reuşit (în text – succes), primite cu aplauze însufleţite.

